

Z TYGODNIA.

SPRAWY ZAGRANICZNE.

B. prezydent Rzeczypospolitej Poincaré stanął na czele rządu francuskiego. Gabinet Poincaré'go stać będzie twardo na stanowisku zmuszenia Niemiec do ścisłego wypełnienia zobowiązań, jakie nakłada na nie traktat Wersalski.

Prezes ministrów Bonomi wystąpił w imieniu rządu włoskiego notą zapraszającą rząd polski do wzięcia udziału w konferencji międzynarodowej w Genui.

Prez. Calonder, przewodniczący z ramienia Ligi Narodów w rokowaniach polsko-niemieckich na Górnym Śląsku, udał się do Genewy.

Rokowania między Japonią a Chinami doprowadziły do porozumienia w sprawie oddania Chinom Kiao-Czau.

Ojciec Św. Benedykt XV zachorował. Z powodu podeszłego wieku, stan jego budzi niepokój wśród lekarzy.

SPRAWY WEWNĘTRZNE.

Sejm Wileński zbierze się prawdopodobnie w początkach lutego. Min. Skrimuntt oświadczył iż rząd polski postanowił nie wywierać na uchwały Sejmu żadnego nacisku. Jast rzeczą niewątpliwą iż sejm wileński wypowie się za natychmiastowym wcieleniem Ziemi Wileńskiej do Rzeczypospolitej Polskiej.

Posel polski w Paryżu Maurycy Zamojski ofiarował na budowę gmachu dla Uniwersytetu Lubelskiego dwadzieścia pięć milionów marek.

Na prezesa Rady Miejskiej w Poznaniu wybrany został dr. Mieczkowski.

Odnaczenie Krzyżem Waleczności za rozbrajanie Niemców.

Minister Spraw Wojskowych gen. Sosnkowski rozkazem z d. 10-I-1922 r. za męską odwagę, okazaną podczas rozbrajania Niemców w r. 1918, odznaczył Krzyżem Waleczności następujących oficerów, podoficerów, szeregowych oraz osoby cywilne, z grona Policji Państwowej i b. Milicji Miejskiej m. st. Warszawy.

Funkcjonariusze P.P. poraz (1 i 2): kom. Szatkowski Władysław, ob. Szopa Marcin, nadkom. Szuch Jan. Poraz (1): podkom. Szczygielski Wacław, urz. Wojciechowski Edward, kom. Zdanowicz Stanisław, kom. Strzelecki Apoloniusz, asp. Rodkiewicz Władysław, przod. Ogórkiewicz Jan, przod. Machewicz Aureliusz, podkom. Komnes Jerzy, kom. Klamżyński Wacław, podkom. Jezierski Edmund, post. Jankowski Tadeusz, kom. Gluszkiewicz Bolesław, podkom. Henszel Kazimierz, komis. Prażmowski-Belina Władysław, podkom. Stanisław Józef, podkom. Biernacki Edward, przod. Pawlak Jan, podinsp. Sonnenberg Maurycy. B. funkcjonariusze M. M. m. st. Warszawy, poraz (1): kom. Borzęcki Marjan, kom. Dąbrowski Wacław, post. Grzybowski Władysław, star. post. Jaworski Józef, podinsp. Koral Ignacy, przod. Kracajtis Tadeusz, post. Lusiński Józef, przod. Malczewski Antoni, st. przod. Matulewicz Władysław, nadkom. Niemcewicz-Ursyn Roman, post. Norbertak Władysław, nadkom. Pawłowicz Jan, przod. Ślaski Euzebjusz, przod. Sopyłło Józef, kom. Switała Edward, post. Szymański Adam, podinsp. Grabowski Czesław, poraz (1 i 2): asp. P.P. Wyrwich Kazimierz, kom. P.P. Fuks Karol, poraz (1): por. Marciniaś Stefan, nadkom. Abczyński Ludwik.

Uroczystość wręczenia odznak odbyła się d. 19-I-1922 r., w gmachu głównej szkoły policyjnej, przy ul. Ciepłej № 13, o g. 10 r. Mający otrzymać odznaczenia w liczbie 33, ustawili się na podwórzu szkoły, gdzie też stanęła honorowa kompania i orkiestra policyjna. Gdy przybyli dyrektorowie departamentów ministerjum spraw wewnętrznych, pp. Urbanowicz i Lenc, gł. komendant policji, p. Henszel wraz z zastępcą swoim p. Hoszkowski, oraz komendant policji państw. m. st. Warszawy, p. Sikorski, przystąpiono do uroczystego aktu. Po przemówieniu orkiestrowym p. Henszla, zakończeniu trzykrotnym okrzykiem na cześć Naczelnika Państwa, nastąpiło wręczenie odznak, poczem odbyła się defilada przed odznaczonymi i reprezentantami władz, przy dźwiękach muzyki.

Nieobecnym na uroczystości jako pełniącym służbę po za obrębem Warszawy, a odznaczonym, Krzyże wraz z legitymacjami zostaną niezwłocznie przesłane.

ODZNACZENIA.

(Dokończenie).

Na wniosek Rady Ministrów i stosownie do ustawy z dn. 4 lutego 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 24) nadał Naczelnik Państwa dekretemi

w dn. 29.XII 921 r. odznaki orderu „Odrodzenia Polski” III kl. następującym osobistościom:

p. Leonowi Berbeckiemu, generałowi podporucznikowi w uznaniu zasług położonych dla Rzeczypospolitej Polskiej na polu organizacji wojskowej,

p. Bernardowi Chrzanowskiemu, członkowi kapituły orderu „Odrodzenia Polski”.

p. D-rowi Bolesławowi Erzepki, dyrektora zbiorów Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu nauki kultury narodowej,

p. D-rowi profesorowi Pawłowi Gantkowskiemu, kierownikowi państwowej służby zdrowia w b. Dz. pruskiej, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu nauki i pracy obywatelskiej,

p. D-rowi Antoniemu Gluzińskiemu, prof. inż. w Warszawie, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu nauki i pracy obywatelskiej.

p. D-rowi Emilowi Godlewskiemu (seniorowi) prof. Uniwersyt. Jagiellońskiego w Krakowie, w uznaniu zasług położonych dla Rzeczypospolitej Polskiej na polu nauki,

p. Wacławowi Iwaszkiewiczowi, generałowi porucznikowi, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu organizacji wojskowej,

p. prof. D-rowi Janowi Kasprzowiczowi, Rektorowi Uniwer. lwowskiego, za twórczość w dziedzinie poezji polskiej,

p. D-rowi Zygmuntovi Lasockiemu, w uznaniu zasług położonych w ciągu długoletniej pracy publicznej dla dobra społeczeństwa polskiego,

p. Franciszkowi Ksaweremu Latinikowi, generałowi-porucznikowi w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu organizacji wojskowej,

księdzu Biskupowi Stanisławowi Żukowskiemu, w uznaniu zasług położonych dla Rzeczypospolitej Polskiej około organizacji szkolnictwa polskiego w Wielkopolsce,

p. Bolesławowi Markowskiemu, podsektarzowi stanu w min. skarbu, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej przy organizacji władz skarbowych,

p. D-rowi Walentemu Piotrowi Miklaszewskiemu, prof. b. Szkoły Głównej w Warszawie, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu nauki i wieloletniej pracy obywatelskiej,

p. inż. Antoniemu Minkiewiczowi, b. Naczelnemu Komisarzowi Ziemi Wołyńska i Frontu Podolskiego w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej w dziedzinie działalności społecznej i państwowej,

p. Konradowi Niedziałkowskiemu, b. Naczelnikowi okręgu wileńskiego b. Zarządu Cywilnego Ziemi Wschodnich, w uznaniu zasług położonych w dziedzinie działalności społecznej i wieloletniej pracy publicznej w trudnych dla Polski warunkach.

p. Kajetanowi Bolesławowi Olszewskiemu, generałowi-porucznikowi, członkowi kapituły orderu „Odrodzenia Polski”.

p. Kazimierzowi Olszewskiemu, dyrekt. departamentu min. spraw zagran. w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej w przeprowadzeniu rokowań międzynarodowych,

p. Aleksandrowi Osińskiemu, generałowi-porucznikowi, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu organizacji wojskowej,

p. Władysławowi Raczkiewiczowi, członkowi kapituły orderu „Odrodzenia Polski”.

p. Władysławowi Stanisławowi Reymontowi, zastępcy członka kapituły orderu „Odrodzenia Polski”.

p. Tadeuszowi Jordan Rozwadowskiemu, generałowi artylerji, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu organizacji wojskowej,

p. Edwardowi Śmigły-Rydzowi, generał-porucznikowi, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu organizacji wojskowej,

p. D-rowi Michałowi Siedleckiemu, członkowi kapituły orderu „Odrodzenia Polski”.

p. Władysławowi Sikorskiemu, generałowi-porucznikowi, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej na polu organizacji wojskowej,

p. prof. D-rowi Alfredowi Sokolowskiemu, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu nauki i pracy obywatelskiej,

p. D-rowi Władysławowi Studzińskiemu, Dyrektorowi Depart. Prezydium Rady Ministrów w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu ulepszenia organizacji władz państwowych,

p. Stanisławowi Szeptyckiemu, generałowi artylerji, w uznaniu zasług położonych dla Rzeczypospolitej Polskiej na polu organizacji wojskowej,

p. Włodzimierzowi Tetmajerowi, członkowi kapituły orderu „Odrodzenia Polski”.

p. Stanisławowi Wojciechowskiemu, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu działalności społecznej i państwowej,

p. D-rowi Ignacemu Wróblew, dyr. depart. min. kolei żel. w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej przy zawieraniu kolejowych układów międzynarodowych,

p. Leonowi Wyczółkowskiemu, członkowi kapituły orderu „Odrodzenia Polski”.

p. Stefanowi Żeromskiemu, w uznaniu zasług położonych dla Rzplitej Polskiej na polu literatury.

WALKA Z KOMUNIZMEM.

— We wsi Kozienice, powiatu będzińskiego policja wykryła w domu niejakiego Starzyka broń i amunicję, zakopaną w sasięku w stodole i przykrytą deskami, ułożonymi w kształcie podłogi, które przysypały sianem. Jak stwierdzono, broń należała do komunistów aniejskowych, a ukryta była w r. 1920. Wykryto około 15 tysięcy ładunków karabinowych nadto wiele karabinów i granatów ręcznych.

POGNEBIENIE BANDYTYZMU.

Przedsięwzięta z inicjatywy Departamentu Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w listopadzie roku ubiegłego w wykonaniu uchwały Rady Ministrów specjalna akcja celem zwalczania bandytyzmu dała już dodatnie wyniki. W szczególności bandytyzm został w znacznej mierze opanowany w następujących powiatach uznanych przedtem za zagrożone: Zamojskim i Janowskim (woj. Lubelskiego), gdzie ujęto niabezpiecznych bandytów Kurzebskiego Dubla, Kuszę i zabito podczas obławy Kurka; pow. Garwolińskim ujęto 8 bandytów a w Warszawskim 15 bandytów. W woj. Lwowskim: pow. Nisko aresztowano bandę składającą się z 10 osób, w pow. Bóbrka bandę w skład której wchodził Kaliniec, Iwanowicz Tęcza Moda, i Dubanowicz z Hrynka Rossem jako hersztem i pomocnikiem jego Michałkowem na czele. Jednakże Ross zdołał zbiec z więzienia w Brzeżanach, gdzie był posadzony. W powiatach Lubomiskim i Kowelskim województwa Wołyńskiego z 2-ch grasujących tam band, jedną zupełnie wytępiono, a drugą rozbito, przyczem 4 bandyci zostali zabici w walce z policją, 8-iu zaś rozstrzelali Sąd doraźny. W konsekwencji ilość wypadków bandytyzmu w grudniu zmalała.

Jednakże bardziej skutecznemu prowadzeniu akcji staje na przeszkodzie niedostateczny stan liczebny policji, co jednomyślnie stwierdzają czynnik administracji lokalnej (Wojewodowie i Starostowie). Brak policji wynika skutkiem znacznej redukcji etatów oraz wysłania większej ilości do ochrony granicy wschodniej (3500 policjantów) wysoce utrudnia formowanie rezerwowych lotnych oddziałów potrzebnych do ścigania band, jak również należytego patrolowania zagrożonych przez bandy miejscowości. Jak doświadczenie ostatniej akcji wykazało ludność nie czując stałej możliwości szybkiego uzyskiwania interwencji policji często ulega presji bandytów do tego stopnia, że z obawy przed ich późniejszą zemstą współdziała w ich ukrywaniu przed ścigającym ich oddziałem policji. Za to podczas obław na Wołyniu niektóre jednostki z pośród ludności musiały być pociągnięte do odpowiedzialności.

WALKA Z BANDYTYZMEM.

— We Włocławku został dokonany napad na mieszkanie d-ra Korniejewicza, przy ul. Biskupiej. Dr. Korniejewicz wrócił niedawno z Ameryki i miał jakoby większą sumę pieniędzy. To właśnie zniechęciło bandytów.

Dzięki jednak czujności policji napad został udaremniiony. Kiedy bandyci w liczbie 4 o godz. 8 m. 10 wtargnęli do mieszkania d-ra Korniejewicza, policja z komendantem swym nadkomisarzem Micińskim w tej chwili bandytem przeszkodziła w ich zbrodni- czej robocie. Wywiązała się krótka strzelanina poczem bandytów ujęto. Są to mieszkańcy Włocławka: Jan Krajewski, Stanisław i Czesław Cichoccy oraz czwarty, którego nazwiska jeszcze nie ustalono. Pójdą pod sąd doraźny.

— Stróż nocny, przechodząc ulicą Świętokrzyską w Warszawie usłyszał w sklepie galanterijnym p. f. „Hakizet”, należącym do Ajzka Eisnera podejrzany szmer, a spojrzawszy do wnętrza sklepu przez okno zauważył jakiegoś człowieka, zrzucającego z półek, sztuki manufaktury. Zaalarmował natychmiast gwizdkiem najbliższy posterunek policyjny. Przechodził właśnie posterunkowy, który przybiegł na odgłos gwizdka, ale złodzieje usłyszawszy również gwizdek, zbiegli tą samą drogą, którą byli weszli, t. j. przez